

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.68/2013/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év november 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott és társai** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. május 31. napján kihirdetett Kb.II.2/2012/84. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I.r. vádlott közélet tisztasága elleni bűncselekményeit 1 rb. folytatólagosan, hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettének (Btk. 250. § (1) és (3) bekezdés) és 1 rb. hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntettének (Btk. 250. § (1) bekezdés),

II.r. vádlott bűncselekményét 1 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntettének (Btk. 253. § (1) és (2) bekezdés) **minősíti**.

I.r. vádlottnál a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét 5 (Öt) évre,

II.r. vádlott büntetését 1 (Egy) évi börtönbüntetésre **súlyosítja**.

II.r. vádlottat 2 (Kettő) évi közügyektől eltiltásra is ítéli és megállapítja, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I. r., III. r. és V. r. vádlottak** vonatkozásában helybenhagyja.

Kötelezi **V.r. vádlottat** a másodfokú eljárás során felmerült 6.880 (Hatezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. május 31. napján kihirdetett Kb.II.2/2012/84. számú ítéletével **I.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntettében,

valamint 1 rb. a Btk.225.§-ába ütköző hivatali visszaélés büntetében, ezért - halmazati büntetésül - 2 évi börtönbüntetésre, 200.000 forint pénzmellékbüntetésre és lefokozásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időnek végrehajtás esetére történő beszámítására, és a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére történő beszámítására. **II.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 1 rb. a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetében, ezért 120 napi tétel, napi tételenként 3.000 forint, összesen 360.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a pénzbüntetés összegébe beszámította. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. **III.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 1 rb. a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetében, ezért - mint többszörös visszaesőt - 50 napi fizikai munkakörben letöltendő közérdekű munkára ítélte. A munkakötelezettség nem teljesítése esetére rendelkezett a közérdekű munkának szabadságvesztésre történő átváltoztatására. **V.r. vádlottat** bűnösnek mondta ki 1 rb. a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetében, ezért 120 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 24 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Ellenben **I.r. vádlottat** az ellene 1 rb. a Btk.225.§-ába ütköző hivatali visszaélés büntette és **IV.r. vádlottat** az ellene bűnsegédként elkövetett, a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Továbbá **I.r. vádlott** ellen 1 rb. a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette, és **VI.r. vádlott** ellen 1 rb. a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntette miatt folyamatban lévő büntetőeljárást megszüntette. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, továbbá a felmerült bűnügyi költségről.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindegyik vádlott tekintetében három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül az I.r. és III.r. vádlottak terhére jelentett be fellebbezést súlyosítás érdekében. Egyebekben az ítéletet tudomásul vette. Az I.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A III.r. vádlott az ítéletet tudomásul vette. Az V.r. vádlott védője a részére kézbesített ítélet ellen a törvényes határidőben fellebbezést jelentett be, enyhítés érdekében. A II.r. vádlott és védője a részükre kézbesített ítéletet tudomásul vették. A III.r. vádlott védője a IV.r. vádlott és védője, az V.r. vádlott, továbbá a VI.r. vádlott és védője az ítélettel kapcsolatban jogorvoslati nyilatkozatot nem tettek. Így megállapítható, hogy az elsőfokú ítélet a II.r. vádlott tekintetében 2013. június 26. napján, a IV.r. vádlott tekintetében 2013. június 18. napján, míg a VI.r. vádlott esetében 2013. június 14. napján jogerőre emelkedett.

A katonai ügyész az ügyben előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az I.r. vádlottal szemben végrehajtandó börtönbüntetést, pénzmellékbüntetést, és lefokozást szabjon ki. A III.r. vádlott

tekintetében - figyelemmel arra, hogy ő többszörös visszaeső és a végrehajtás ideje alatt követett el újabb bűncselekményt -, ezért szintén végrehajtandó börtönbüntetés kiszabására tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.73/2012/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet I. tényállását a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - az iratok tartalmára figyelemmel - annyiban helyesbítse, hogy a több helyen elírás miatt feltüntetett 2009. évet 2010. évre javítsa. Ezen túlmenően indítványozta, hogy az ítélet tábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében az I.r. vádlott bűnösségét 2 rb. a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében, és 1 rb. a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntetében állapítsa meg. A III.r. vádlott cselekményét a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző, de (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetéként minősítse. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlott börtönbüntetését súlyosítsa, még pedig olyan mértékben, hogy annak próbaidőre történő felfüggesztése kizárt legyen. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a III.r. vádlottat a Btk.43.§ a) pontja alapján ítélje végrehajtandó börtönbüntetésre, és az I.r. és III.r. vádlottakkal szemben szabjon ki közügyektől eltiltást is. A III.r. vádlottal szemben mellőzze a közérdekű munkára vonatkozó rendelkezést. Az V.r. vádlott esetében mellőzze a havi részletekben történő megfizetésre vonatkozó rendelkezést, mivel - álláspontja szerint - arról csak az ítélet jogerőre emelkedését követően lehet rendelkezni. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A III.r. vádlott védője a Fővárosi Ítélet Tábla Katonai Tanácsánál előterjesztette a másodfokú ügyészi átirattal kapcsolatos álláspontját, melyben kifejtette, hogy nem nyert bizonyítást, hogy a III.r. vádlott abból a célból ígérte a laptopot az I.r. vádlottnak, hogy a kötelességét megszegje. Ezért a III.r. vádlott részéről csupán a hivatali vesztegetés alapesete valósult meg. Nem helytálló a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására irányuló másodfokú indítvány sem, mert a III.r. vádlottnak kiskorú gyermeke van, az egészsége megromlott és a tényállásban írt elkövetési idő óta újabb eljárás nem indult ellene.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban írt kiegészítéssel fenntartotta, továbbá az előterjesztett büntetési indítványával kapcsolatban kiegészítette azzal, hogy a másodfokú bíróság az ügy felülbírálatára során az I.r. vádlott vonatkozásában az elbírálás idején hatályos Btk.-t alkalmazza, figyelemmel arra, hogy az a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések tekintetében enyhébbnek tekintendő, mint az elkövetéskori büntető jogszabály. A III.r. vádlott tekintetében arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elkövetéskori jogszabályt alkalmazza, figyelemmel arra, hogy az elbíráláskori jogszabály a III.r. vádlottra nem kedvezőbb, hiszen a többszörös visszaesés miatt az ő vonatkozásában az enyhébb feltételes szabadságra

vonatkozó szabályok nem jönnek szóba. Az V.r. vádlott tekintetében szintén az elbírálás idején hatályos büntető jogszabály alkalmazását indítványozta, figyelemmel arra, hogy ezen vádlott tekintetében a napi tétel összegére vonatkozó szabályok kedvezőbbek, mert a minimum összeg alacsonyabb mértékben került megállapításra. A I. tényállási ponttal kapcsolatban kifejtette, hogy az I.r. vádlott bűnösségét 2 rb. bűncselekményben kell megállapítani, hiszen a rendbeliség a törvényellenes kapcsolatok számához igazodik, és az I.r. vádlott a II.r. vádlottól ténylegesen jogtalan előnyt kapott, a III.r. vádlottól pedig annak ígéretét. Egyébként mindkét hivatalos személy által elkövetett vesztegetést kötelességszegéssel elkövettként kell minősíteni. Ugyanezen tényállás kapcsán kifejtette, hogy a III.r. vádlott tekintetében is a súlyosabb jogi minősítés megállapítása szükséges, hiszen kötelesség megszegéséért ígérte az előnyt. Kifejtette továbbá, hogy a többszörös visszaeső III.r. vádlott esetében semmiképpen sem indokolt az enyhítő rendelkezés alkalmazásával közérdekű munka kiszabása, illetve, hogy az I.r. vádlott esetében sem indokolt a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztése. Utalt még arra, hogy a Btk.47.§ (4) bekezdése alapján a III.r. vádlott a feltételes szabadság kedvezményéből kizárt. Átiratában rögzített indítványait megismételte.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a védencével szemben kiszabott büntetés helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy a bekövetkezett jelentős időmúlásra is figyelemmel, továbbá arra, hogy védence már hosszabb ideje nincs állományban, nem indokolt vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása. Az általános visszatartás követelménye már nem jön szóba olyan súllyal, hogy a felfüggesztésre vonatkozó rendelkezést mellőzni kellene.

A III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében vitatta azt a másodfokú ügyészi álláspontot, hogy védence a magatartásával a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő kötelességszegésre irányuló hivatali vesztegetést valósította volna meg. Utalt arra, hogy védence csupán utólag ígérte a laptopot ajándékba. Kifogásolta, hogy a másodfokú ügyészség további súlyosító körülményként indítványozta figyelembe venni védence terhére a korrupciós bűncselekmények kiemelkedő tárgyi súlyát és jellegét. Álláspontja szerint az a bűnösség megállapításával, a jogi minősítéssel és a büntetés kiszabásával már egyszer értékelésre került. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú ítélet méltányos valamint utalt arra, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben a bv. őr a hivatalos személy és a fogvatartott van kiszolgáltatott helyzetben, így elsődlegesen a hivatalos személytől kell megkövetelni azt, hogy ne legyen korrupst. Védence javára enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni megromlott egészségi állapotát.

Az V.r. vádlott védője perbeszédében a védencével szemben kiszabott pénzbüntetés enyhítését kérte. Utalt arra, hogy az V.r. vádlott cselekménye viszonylag kisebb tárgyi súlyú, figyelemmel arra, hogy ebben az esetben **V.r. vádlott** pusztán a fia állapotáért aggódó anya volt, aki megörült annak, hogy az I.r. vádlott egyáltalán foglalkozik vele, és hálából ajándékozta meg. Az V.r. vádlott tekintetében

az adott bűncselekménynek csupán alapesete valósult meg, kötelességszegés szóba sem került. Egyébként a vádlott alacsony iskolázottságú, írni, olvasni nem tud, beteges, nyugdíjából él és önkormányzati bérlakásban lakik. A vele szemben kiszabott 300.000 forint pénzbüntetés is veszélyezteti a megélhetését.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy ténylegesen már megbűnhődött a bűncselekmény elkövetéséért, hiszen elvesztette azt a munkáját, amit szeretett, illetve a szolgálati lakását is. Ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Elmondta, hogy bár az eljárás során nem vallotta magát bűnösnek, de a lefolytatott eljárás után levonta a megfelelő konzekvenciákat. Állítása szerint nem volt kérése az I.r. vádlott felé, mert azt mind a II.r. vádlott intézte. Megromlott egészségi állapotára, induló vállalkozására is figyelemmel kérte az ítélet helybenhagyását.

A katonai ügyész, valamint az V.r. vádlott által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be.349.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján mellőzte a felülbírálatot a II. IV. és VI.r. vádlottak vonatkozásában, figyelemmel arra, hogy ezen vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet már jogerőre emelkedett. A Be.348.§ (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel mellőzte a felülbírálatot az I.r. vádlottat érintő felmentő és megszüntető rendelkezések tekintetében is, figyelemmel arra, hogy ezen rendelkezéseket fellebbezés nem támadta.

A Fővárosi Ítéltábla a másodfokú elbírálás során megállapította, hogy a III.r. vádlott a 2012. június 6-i tárgyaláson nem vett részt balesete miatt. A III.r. vádlott meghatalmazott védője jelen volt. Ezen a tárgyalási napon a III.r. vádlott cselekményét érintő körben a bíróság tanúkat hallgatott ki. A következő, 2012. július 12-i tárgyalási napról készült jegyzőkönyv alapján megállapítható, hogy a tanács elnöke felhívta az érintetteket, így a III.r. vádlott és védőjének figyelmét is arra, hogy kérhetik a korábbi tárgyalásról készült jegyzőkönyv ismertetését, továbbá felhívta a figyelmüket arra, hogy akár a tanúk visszaidézésével további kérdések, észrevételek, feltevésével megismételhetik az előző tárgyalási napon lefolytatott bizonyítási eljárást. Azonban sem a III.r. vádlott, sem annak védője erre - a kifejezett és személyre szóló felhívás ellenére - nem tartottak igényt. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az egyéb eljárási szabályokat is betartotta.

A katonai tanács a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, a nyomozás során azonban az V. tényállási pontban írt cselekmény kivételével részletes beismerő vallomást tett. A III.r. vádlott a nyomozás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. A tárgyaláson

nem kívánt vallomást tenni, majd írásbeli vallomása szintén tagadó tartalmú volt. Ezekben védekezésként azt terjesztette elő, hogy bár a II.r. vádlott által szervezett és az I.r. vádlott által biztosított telefonálási lehetőséget igénybe vette, azonban nem ajánlott fel semmit az I.r. vádlottnak cserébe. Az V.r. vádlott teljeskörű beismerő vallomást tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást az I.r. vádlott beismerő vallomása a II.r. vádlottnak a nyomozás során tett beismerő és más vádlott társakat is terhelő vallomása, az V.r. vádlott vallomása, a tárgyaláson kihallgatott nagyszámú tanú vallomása, a rendelkezésre álló és a tárgyalás anyagává tett okirati bizonyítékok, valamint a szintén a tárgyalás anyagává tett lehallgatási jegyzőkönyvek alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldal (4) bekezdésétől a 14. oldal (1) bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus meggyőző magyarázatát adta annak, hogy a III.r. vádlott esetében miért nem a vádlott védekezést fogadta el a tényállás alapjául.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás - hiányossága és iratellenessége miatt - részben megalapozatlan, mert helyesbítésre és kiegészítésre szorul. Ezért a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint ténybeli következtetés alapján a tényállást kiegészítette. Ennek keretében a I. tényállási pont 2 bekezdés 3. mondatától a három helyen tévesen rögzített 2009. évet 2010-re helyesbíti. Ugyanezen tényállási pont 3 bekezdés második mondatát az ítélet indokolása 7. oldal utolsó előtti bekezdése alapján annyiban egészíti ki, hogy: „..... a jogellenes állapot fenntartása, a további kötelességszegés érdekében, amit azonban az I.r. vádlott nem fogadott el.” Ezen túlmenően a történeti tényállást kiegészíti még azzal, hogy: „Az I.r. vádlott magatartásával megszegte a Büntetés-végrehajtási szervezet szolgálati szabályzatáról szóló 21/1997. IM. rendelet 17. § a) és c) pontjában, valamint a 18. § (1) és (2) bekezdés a) pontjában írt rendelkezéseket.” Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére, részben tévedett azonban a cselekmények jogi minősítését illetően. Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítélete külön jogi indokolást nem tartalmaz, hanem a jogi minősítésre vonatkozó megállapítások az egyes tényállási pontokhoz tartozó, a bizonyítékok értékelésére, a tényállás megállapítására vonatkozó indokolással együtt kerültek kifejtésre. A jogi indokolás mindenképpen kiegészítésre szorul azzal, hogy az I.r. vádlott a Btk.137.§ 1.I. pontja alapján minősült hivatalos személynek. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a II. tényállási ponthoz kapcsolódóan az I.r. vádlott bűnösségét 1 rb. a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos személy által elkövetett vesztegetés bűntettében állapította meg. Ugyanezen tényálláshoz kapcsolódóan helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság az V.r. vádlott bűnösségét a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés bűntettében. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az I.r. vádlottat a IV. tényállási

pontban rögzített magatartása alapján 1 rb. A Btk.225.§ -ába ütköző hivatali visszaélés büntetében mondta ki bűnösnek. Tévedett azonban a katonai tanácsa, amikor az I.r. vádlottat a I. tényállási pontban rögzített cselekménye alapján a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntetében mondta ki bűnösnek.

A Btk.250.§ (1) bekezdésében írt bűncselekményt az a hivatalos személy követi el, aki a működésével kapcsolatban jogtalan előnyt kér, avagy a jogtalan előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja illetőleg a jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért. A (3) bekezdésben foglaltak szerint a cselekmény súlyosabban büntetendő, ha az elkövető a jogtalan előnyért hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi vagy a hivatali helyzetével egyébként visszaél. Nem kétséges hogy a jogellenes kapcsolat az I.r. és II.r. vádlottak között a III.r. vádlott javára fennállott, a kapcsolat lényege maga a kötelességszegés volt, hiszen a II.r. vádlott kérésére az I.r. vádlott több alkalommal karórás mobiltelefont vitt a III.r. vádlottnak, valamint részére több alkalommal telefonálást engedélyezett. Egységes a bírói a gyakorlat abban a tekintetben, hogy nincs jelentősége annak, hogy az előny adására előre vagy utólag kerül sor, az a lényeg, hogy arra a jogellenes kapcsolaton belül, a kötelességszegés ellentételezéseként kerüljön sor. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I.r. vádlottnak a I. tényállási pontban írt cselekményét a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetéként minősítette.

Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor ugyanezen tényállási pont kapcsán a III.r. vádlott bűnösségét a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző hivatali vesztegetés büntetében állapította meg. A bűncselekményt az követi el, aki hivatalos személy működésével kapcsolatban neki vagy reá tekintettel másnak jogtalan előnyt ad vagy ígér. A cselekmény súlyosabban minősül, ha a vesztegető az előnyt azért adja vagy ígéri, hogy a hivatalos személy a hivatali kötelességét megszegje, a hatáskörét túllépje, vagy hivatali helyzetével egyébként visszaéljen. Nem kétséges, hogy a II.r. vádlott már eljár az I.r. vádlott felé a III.r. vádlott érdekében és erre figyelemmel az I.r. vádlott több alkalommal megszegte a rá vonatkozó rendelkezéseket. Nem kétséges azonban az sem, hogy a III.r. vádlott volt az elsősorban akinek ezen állapot fenntartása elsődlegesen érdeke volt, így nem férhet kétség ahhoz sem, hogy ezen jogellenes állapot fenntartása érdekében ígért az I.r. vádlottnak egy laptopot. A jogellenes állapot fenntartása azonban az I.r. vádlott részéről csak további kötelességszegések útján valósulhatott meg, így a III.r. vádlott cselekményének helyes minősítése a Btk.253.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő 1 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette.

Ezen bűncselekménynek a III.r. vádlott terhére való megállapítását nem befolyásolja az, hogy az I.r. vádlott az ő részéről az előny ígéretét visszautasította. A III.r. vádlott cselekménye az előny ígéretével már befejeződött.

A másodfokú bíróság tehát az I. és III.r. vádlottak közélet tisztasága elleni bűncselekményét a rendelkező részben foglaltak szerint minősítette.

A másodfokú bíróság a Btk.2.§-ában foglaltakra figyelemmel a másodfokú elbírálás során az elkövetés idején hatályos büntetőtörvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy az adott cselekményeket mind az 1978. évi IV. tv., mind a 2012. évi C. tv. azonos módon szabályozza és azokhoz azonos büntetési tételt fűz. Az első vagy másodfokú eljárásban alkalmazott joghátrányok mindkét törvény alapján kiszabhatók, így összességében az elbíráláskori törvény enyhébbnek nem tekinthető.

A katonai ügyésznek az I.r. és III.r. vádlottakat érintően előterjesztett súlyosításra irányuló fellebbezése - a következők szerint - alapos. Az V.r. vádlott védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése viszont nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a bekövetkezett időmúlásra, valamint az I.r. vádlottnak az önmagára és vádlott-társaira is terhelő, teljes körű beismerő vallomására figyelemmel lehetőséget látott a kiszabott szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére. A másodfokú bíróság azonban a súlyos korrupciós bűncselekményeket elkövető I.r. vádlott esetében szükségesnek látta a próbaidő tartamát a maximumban meghatározni, ezért a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét 5 évre súlyosította. Egyébként maga a szabadságvesztés tartama illetve a kiszabott pénzmellékbüntetés törvényes, illetve nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a vádlottat - mivel méltatlanná vált a rendfokozat viselésére - lefokozta.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a III.r. vádlott esetében lehetőséget látott enyhítő rendelkezés alkalmazásával közérdekű munka büntetés kiszabására. Egyrészt a másodfokú bíróság a III.r. vádlott cselekményét súlyosabban minősítette, másrészt nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy a III.r. vádlott többszörös visszaeső és cselekményét éppen más ügyben kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának ideje alatt követte el. Ezért a másodfokú bíróság a III.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést a Btk.43.§ a) pontja alapján egy évi börtönbüntetésre súlyosította, és a Btk.62.§ (1) bekezdése alapján 2 évre közügyektől eltiltásra is ítélte. A Btk.47.§ (4) bekezdés a) pontja alapján őt a feltételes szabadság kedvezményéből kizárta.

Az V.r. vádlott tekintetében megállapítható, hogy a büntetésének kiszabására eleve enyhítő rendelkezés alkalmazásával került sor, illetve részére az elsőfokú bíróság a pénzbüntetés megfizetésére 24 havi részletfizetést engedélyezett. Ezen túlmenő enyhítést a másodfokú bíróság már nem látott indokoltnak.

Megállapítható, hogy ezek a büntetések megfelelően szolgálják a Btk.37.§ -ában írt büntetési célokat, így a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés részben

eredményre vezetett, míg az enyhítésre irányuló védői fellebbezés nem vezetett eredményre.

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokai alapján - I., III. és V.r. vádlottak vonatkozásában - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az V.r. vádlottat a Be.338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban védői díjként felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2013. november 8. napján

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete I.r., III.r., és V.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős, és az I.r. vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

, 2013. november 8.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke